

Nr 62.

Av herr **Senander m. fl.**, om rörligt tillägg till folkpensionerna
m. m.

En befolkningsgrupp som under nu rådande förhållanden är synnerligen svårt utsatt är folkpensionärerna. Redan före den inträdda krissituationen var det omöjligt för en folkpensionär att existera enbart på de knappt tillmätta pensionsbeloppen. Ännu värre är det givetvis nu, sedan en kraftig prisstegring inträtt. Faktum är, att det stora flertalet av folkpensionärerna lider nöd.

Missnöjet bland de gamla är därför stort. I Göteborg har detta missnöje bl. a. tagit sig uttryck i att folkpensionärerna organiserat sig. Folkpensionärerna kunna givetvis inte finna sig i att ständigt bli eftersatta och ofta inhumant behandlade. De veta med sig, att de under sin krafts dagar utfört ett nyttigt, värdeskapande arbete, som tillfört de besuttna klasserna stora förmögenheter. Under sådana förhållanden är det fullt naturligt, att folkpensionärerna bli upprörda över att de klasser i samhället, som tjänat förmögenheter på deras arbetskraft, skola — såsom ständigt sker — resa motstånd mot kravet på anständiga folkpensioner. Ännu mindre kunna de känna sig tillfreds med att riksdagen, där av arbetarklassen valda representanter ha det dominerande inflytandet, skall förvägra dem rätten till en anständig försörjning på ålderns dagar.

Folkpensionärernas svåra läge under nuvarande situation har föranlett Göteborgs Folkpensionärens Förening att i skrivelse till Göteborgs riksdagsmän hemställa om deras stöd för en framställning i riksdagen om en blygsam förbättring av folkpensionärernas läge. I nämnda skrivelse, som här bilägges, hemställes dels om en ökning av folkpensionerna i proportion till levnadskostnadsstegringen och dels att den s. k. fria inkomstgränsen höjes till 500 kronor per år eller samma gräns som nu gäller för inkomst av sjukkassa, pension och livränta eller dylikt. Beträffande motiveringen till det sistnämnda yrkandet få vi hänvisa till vad som anföres i berörda, här bilagda skrivelse.

Då vi nu anse det vara i dubbel måtto berättigat, att riksdagen uppger sin tidigare avvisande hållning till folkpensionärernas krav, få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att folkpensionärerna kompenseras för den inträffade livsmedelsfördyringen genom ett rörligt tillägg till folkpensionerna, baserat på samma grunder som nu gäller för det rörliga tillägg som utgår på statstjänstemännens löner, varvid

dock socialstyrelsens levnadskostnadsindex den 1 januari 1939 bör tjäna som grundval;

att den förbättring som sålunda kan komma till stånd retroaktivt tillämpas från den 1 januari i år; samt

att den s. k. fria inkomstgränsen höjes till 500 kronor per år.

Stockholm i januari 1940.

K. E. Senander.

H. Hagberg.

J. H. Brädefors.

Axel Nordström.

Till Herr Riksdagsmannen Knut Senander, Göteborg.

Göteborgs Folkpensionärers Förening får härmed anhålla, att Ni måtte medverka till att nedanstående önskemål beträffande förbättring av folkpensionärernas ställning framföras snarast möjligt i riksdagen eller att Ni i varje fall ger Edert stöd åt desamma, då de komma upp till behandling i riksdagen.

På grund av de stegrade levnadskostnaderna synes det oss vara befogat, att en ökning av folkpensionerna i proportion till levnadskostnadsfördyringen kommer till stånd.

Det torde också vara berättigat att gränsen för den s. k. fria inkomsten av arbete ganska avsevärt höjes. Enligt nu gällande bestämmelser får en folkpensionär ha en arbetsinkomst av upp till 100 kr. per år utan att hans pension nedsättes. Det är uppenbart, att en minskning av pensionen vid arbetsinkomst utöver detta belopp med inte mindre än sju tiondelar knappast kan vara ägnad att stimulera arbetslusten hos de folkpensionärer, som kunna skaffa sig en sysselsättning till förstärkning av möjligheterna att existera. Som förhållandet nu är måste ju folkpensionärerna ofta anlita fattigvården för att kunna klara sin existens. Det vore givetvis till fördel både för pensionärerna och kommunerna, att pensionärer, som ha möjligheter därtill, i stället för att anlita fattigvården skaffa sig utfyllnad i inkomsten genom ett lättare arbete.

Vi äro därför av den meningen, att den s. k. fria inkomstgränsen bör höjas till 500 kr. per år eller samma gräns som nu gäller för inkomst av sjuk-kassa, pension och livränta eller dylikt.

I hopp om att Ni välvilligt beaktar dessa våra önskemål få vi teckna.

Högaktningsfullt

Göteborgs Folkpensionärers Förening, Göteborg.

A. LÖFGREN,

ordf.